

Sygn. I C 11/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2017 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z/s w B.

przeciwko M. K.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) S.A. z/s w B. kwotę 6396,92 zł (sześć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 28.05.2016 roku do dnia zapłaty ;

II. w stosunku do kwoty 112 zł (sto dwanaście złotych) umarza postępowanie w sprawie;

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) S.A. z/s w B. kwotę 2743 zł (dwa tysiące siedemset czterdzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 11/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w B. w pozwie z dnia 24 października 2016 r. wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego M. K. kwoty 6508,92 zł z odsetkami umownymi za opóźnienie równymi dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 28 maja 2016 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany zobowiązał się przez podpisanie weksla dnia 5 lutego 2016 r. do zapłaty w dniu 27 maja 2016 r. kwoty wskazanej w wekslu w wysokości 6508,92 zł. Powód wezwał pozwanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. do wykupu weksla, jednak do dnia wniesienia pozwu pozwany nie dokonał żadnej wpłaty. Na podstawie pkt 11.1. umowy powód żądał zasądzenia odsetek umownych za opóźnienie wynoszących dwukrotność wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie.

Do pozwu powód dołączył weksel. Natomiast pomimo wezwania nie złożył umowy, na którą powołał się w pozwie.

Pozwany M. K. wnosił o oddalenie powództwa w całości.

Pozwany przyznał, że zawarł umowę pożyczki, której gwarancją spłaty był podpisany przez niego weksel dołączony do pozwu. Pozwany prawdziwości weksla złożonego przez powoda nie kwestionował, natomiast podniósł, że spłacił częściowo pożyczkę, gdyż w styczniu 2017 r. wpłacił kwotę 112 zł.

W piśmie procesowym z dnia 29 marca 2017 r. powód potwierdził, że po wytoczeniu powództwa pozwany wpłacił kwotę 112 zł. W związku z dokonaną wpłatą powód cofnął pozew co do kwoty 112 zł ze zrzeczeniem się roszczenia. W pozostałym zakresie powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. K. pożyczył od powoda kwotę 2000 zł na dwa lata. Tytułem zabezpieczenia pożyczki pozwany wystawił weksel (dowód: zeznania pozwanego M. K. k. 27 akt).

M. K. w dniu 5 lutego 2016 r. wystawił weksel własny, w którym zobowiązał się do zapłacenia na rzecz (...) S.A. w B. w dniu 27 maja 2016 r. kwoty 6508,92 zł. W wekslu nie zostały zastrzeżone odsetki (dowód: weksel k. 5 akt).

Pismem z dnia 27 kwietnia 2016 r. powód wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki w związku z niedotrzymaniem przez niego warunków umowy i zażądał zwrotu kwoty 6508,92 zł w ciągu 30 dni (dowód: pismo k. 7 akt).

Na poczet dochodzonej pozvem należności pozwany wpłacił na rzecz powoda w styczniu 2017 r. kwotę 112 zł. Po odliczeniu kwoty 112 zł, do zapłaty pozwanemu pozostało 6396,92 zł (bezsporne).

Ze względu na spłacenie przez pozwanego kwoty 112 zł w trakcie procesu, powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 112 zł (dowód: pismo k. 29 akt).

Pozostałej części należności dochodzonej pozvem pozwany nie zapłacił (bezsporne).

Zarządzeniem z dnia 11 stycznia 2017 r. Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do złożenia umowy łączącej strony, w której pozwany zobowiązał się do zapłaty odsetek umownych. Do chwili wydania wyroku powód nie złożył umowy (dowód: zarządzenie k. 22 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 2-4 akt, pisma z częściowym cofnięciem pozwu k. 29 akt, weksla k. 5-6 akt, wypowiedzenia umowy k. 7 akt, odpisu KRS k. 10-11 akt oraz zeznania pozwanego M. K. k. 27 akt.

Jako wiarygodne Sąd ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego, gdyż znalazły potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Pozwany nie kwestionował wystawienia weksla i jego prawdziwości, a jedynie wskazał iż część należności została już przez niego spłacona. Faktu dokonania wpłaty po wytoczeniu powództwa nie negował powód, który z tego względu ograniczył roszczenie cofając żądanie odnośnie kwoty 112 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, że pozwany M. K. zawarł z powodem umowę pożyczki, a także, że umowa powyższa była zabezpieczona wekslem. Prawdziwości weksla pozwany nie kwestionował. M. K. jedynie podniósł, że w styczniu 2017 r. na poczet dochodzonej pozvem należności zapłacił kwotę 112 zł. Powód fakt zapłaty 112 zł przyznał i dlatego w takim zakresie cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia.

Art. 203 §1 k.p.c. przewiduje, że pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie z art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy

okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na uznanie, iż cofnięcie pozwu co do kwoty 112 zł w niniejszej sprawie, nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa oraz nie narusza słusznego interesu stron. W tej sytuacji Sąd uznał częściowe cofnięcie pozwu za prawnie skuteczne.

W myśl art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Wobec skutecznego częściowego cofnięcia pozwu Sąd umorzył postępowanie w sprawie w tej części.

W pozostałym zakresie Sąd uznał zasadność roszczenia powoda, zgodnie z treścią złożonego weksla. W toku postępowania powód wskazywał, iż dochodzi od pozwanego M. K. zwrotu udzielonej kwoty pożyczki, w oparciu o prawidłowo wypełniony weksel. W myśl art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego pożyczkę określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo te samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki, której wartość przenosi tysiąc złotych, wymaga zachowania formy dokumentowej. Jeżeli termin zwrotu pożyczki nie jest oznaczony, dłużnik obowiązany jest zwrócić pożyczkę w ciągu sześciu tygodni po wypowiedzeniu przez dającego pożyczkę (art. 723 k.c.).

Wobec nie kwestionowania przez pozwanego treści weksla, sąd zasądził od M. K. na rzecz powoda kwotę na jaką opiewa weksel, pomniejszoną o kwotę 112 zł wpłaconą w trakcie procesu i w stosunku do której powód cofnął powództwo.

Sąd uznał za niezasadne żądanie zasądzenia odsetek umownych, gdyż powód nie udowodnił aby do zapłacenia takich odsetek pozwany się zobowiązał. Należy zważyć, iż zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7 poz. 76).

W myśl ogólnych zasad to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia zawarcia umowy, w której pozwany zobowiązał się do zapłacenia odsetek umownych. Do pozwu powód dołączył tylko weksel bez zastrzeżenia odsetek, a nie przedłożył umowy, w której pozwany miał zobowiązać się do zapłacenia odsetek umownych. Ze złożonego do akt weksla nie wynika aby pozwany zobowiązał się do zapłacenia odsetek w wysokości wyższej od ustawowych.

Zgodnie z art. 5 prawa wekslowego w wekslu, płatnym za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu, może wystawca zastrzec oprocentowanie sumy wekslowej. Stopa odsetek powinna być określona w wekslu, w braku jej określenia zastrzeżenie oprocentowania uważa się za nienapisane. Odsetki biegną od daty wystawienia wekslu, jeżeli nie wskazano innej daty. Weksel jest ważny, ale tylko na sumę oznaczoną jako kapitał.

Stopa odsetek powinna być wskazana na wekslu. Obowiązek zapłaty odsetek od sumy wekslowej niewyrażony na wekslu nie wiąże dłużników wekslowych, nawet jeżeli wynika on z umowy handlowej, która była przyczyną wystawienia weksla (orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 8 października 1929 r., III 1. Rw. 840/29, OSP 1930, poz. 18 oraz z dnia 11 października - 27 listopada 1929 r., I C 459/29, Orz. Sądu Najwyższego 1929, poz. 168). W przypadku nieokreślenia stopy odsetek zastrzeżenie oprocentowania uważa się za nienapisane.

Artykuł 5 prawa wekslowego nie dotyczy odsetek za zwłokę w zapłacie weksla (art. 48 i 49 prawa wekslowego). Są to odsetki ustawowe, których źródłem jest przepis prawa wekslowego. Wysokość roszczeń, jakich może żądać posiadacz weksla, czyli sumę regresowa, określa art. 48 prawa wekslowego. Posiadacz weksla może żądać od zwrotnie zobowiązanego:

- a) nieprzyjętej lub niezapłaconej sumy wekslowej wraz z odsetkami od niej, jeżeli je zastrzeżono zgodnie z postanowieniami art. 5 prawa wekslowego,
- b) odsetek w wysokości 6%, a przy wekslach wystawionych i płatnych w Polsce odsetek ustawowych od dnia płatności,
- c) kosztów protestu, dokonanych zawiadomień, tudzież innych kosztów,
- d) prowizji komisowej wynoszącej w braku odmiennej umowy 1/6% od sumy wekslowej.

(A. Szpunar, M. Kaliński, Komentarz..., s. 75, Czarnecki, Bagińska 2005, s. 153; A. Szpunar, M. Kaliński, Komentarz..., s. 75).

Wyliczenie w art. 48 ust 1 prawa wekslowego elementów sumy regresowej jest wyczerpujące, na co wskazuje redakcja przepisu "Posiadacz weksla może żądać od zobowiązanego zwrotnie"; brak w tym zdaniu wyrażenia "w szczególności". Posiadacz weksla nie może zatem domagać się zwrotu innych kosztów niż wymienione w tym przepisie. Jeżeli na wekslu płatnym za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu zastrzeżono oprocentowanie sumy wekslowej (art. 5 prawa wekslowego), wierzyciel może żądać zapłaty tych odsetek, pod warunkiem że stopa odsetek została określona na wekslu. Nie może dochodzić zapłaty odsetek umownych niewyrażonych na wekslu, nawet gdy obowiązek uiszczenia odsetek wynika z zawartej przez strony umowy (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 1929 r., I 459/29, Orz. SN 1929, poz. 168). Posiadacz weksla nie ma prawa domagania się zapłaty zastrzeżonych na wekslu odsetek, jeżeli weksel jest płatny w oznaczonym dniu lub w pewien czas po dacie. Artykuł 5 ust 2 prawa wekslowego stanowi bowiem, iż zastrzeżenie oprocentowania umieszczone na takich wekslach uważa się za nienapisane. Posiadaczowi weksla należą się również odsetki w wysokości 6%, a jeżeli weksel jest wystawiony i płatny w Polsce - odsetki ustawowe. Ze względu na to, iż z art. 48 prawa wekslowego nie wynika, iż są to odsetki od nieprzyjętej lub niezapłaconej sumy wekslowej, stosuje się art. 482 k.c. Zatem od chwili wytoczenia powództwa o zapłatę sumy wekslowej, wraz z zastrzeżonymi na wekslu odsetkami, wierzyciel wekslowy może żądać odsetek za opóźnienie w wysokości określonej w art. 48 prawa wekslowego od niezapłaconej lub nieprzyjętej sumy wekslowej oraz od sumy niezapłaconych odsetek zastrzeżonych na wekslu. Odsetki za opóźnienie należą się od dnia płatności aż do dnia zapłaty. Zgodnie z art. 73 prawa wekslowego do terminów ustawowych lub w wekslu oznaczonych nie wlicza się dnia początkowego. Tak więc odsetki na wekslu zastrzeżone nalicza się od następnego dnia po dacie wystawienia weksla aż do dnia płatności włącznie, a odsetki za opóźnienie nalicza się od następnego dnia po dniu płatności, a nie od dnia wymagalności, nawet gdyby w dniu płatności nie można było żądać zapłaty sumy wekslowej, aż do dnia zapłaty włącznie.

W niniejszej sprawie powód przedłożył weksel, na którym brak jest zastrzeżeń odnośnie odsetek. W tej sytuacji powodowi przysługują odsetki ustawowe od dnia następnego po dniu płatności, który w wekslu został określony na 27 maja 2016 r. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia 28 maja 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości określonej w art. 359 k.c. i 481 k.c. w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2016 r. ustaloną ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.).

Pozwany przegrał proces w całości. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art 98 § 1 i 2 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty składają się koszty poniesione wyłącznie przez powoda: opłata sądowa, którą uiszczył powód w wysokości 326 zł, koszty zastępstwa procesowego - wynagrodzenie adwokata w kwocie 2400 zł, których wysokość wynika z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804), 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)